

Förordning om ändring i luftkvalitetsförordningen (2010:477);

utfärdad den 7 mars 2013.

Regeringen föreskriver i fråga om luftkvalitetsförordningen (2010:477)
dels att 1, 21–24, 26, 27, 37, 48 och 49 §§ samt rubrikerna närmast före 26
och 48 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 30 a §, av följande lydelse.

1 § Denna förordning är meddelad

1. med stöd av 5 kap. 1 § miljöbalken i fråga om 25 §§,
2. med stöd av 5 kap. 7 § miljöbalken i fråga om 32–36, 45 och 47 §§,
3. med stöd av 5 kap. 9 § miljöbalken i fråga om 26, 27, 30, 38, 43, 44 och 49 §§, och
4. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

21 § För att skydda människors hälsa ska det eftersträvas att bens(a)pyren inte förekommer i utomhusluft med mer än i genomsnitt 1 nanogram per kubikmeter luft, beräknat vid provtagning och mätning av PM10 under ett kalenderår (årsmedelvärde).

22 § För att skydda människors hälsa ska det eftersträvas att arsenik inte förekommer i utomhusluft med mer än i genomsnitt 6 nanogram per kubikmeter luft, beräknat vid provtagning och mätning av PM10 under ett kalenderår (årsmedelvärde).

23 § För att skydda människors hälsa ska det eftersträvas att kadmium inte förekommer i utomhusluft med mer än i genomsnitt 5 nanogram per kubikmeter luft, beräknat vid provtagning och mätning av PM10 under ett kalenderår (årsmedelvärde).

24 § För att skydda människors hälsa ska det eftersträvas att nickel inte förekommer i utomhusluft med mer än i genomsnitt 20 nanogram per kubikmeter luft, beräknat vid provtagning och mätning av PM10 under ett kalenderår (årsmedelvärde).

Kontroll av luftkvaliteten

26 § Varje kommun ska kontrollera att miljökvalitetsnormerna i 10, 12, 14, 17–19 och 21–25 §§ följs inom kommunen. Kontrollen får ske genom samverkan mellan flera kommuner.

Kontrollen ska ske genom mätningar, beräkningar eller skattning, genom analyser samt genom redovisningar och rapportering.

Om kontrollen sker genom mätningar, ska den ske

1. i de områden och på de platser där det är sannolikt att befolkningen exponeras för de högsta koncentrationerna, och
2. i de områden och på de platser som är representativa för den exponering som befolkningen i allmänhet är utsatt för.

27 § Om tidigare mätningar eller beräkningar av luftkvaliteten enligt 26 § under en representativ tidsrymd visar att värdet för en genomsnittsperiod

1. överstiger den övre utvärderingströskeln enligt bilaga 1, ska kontrollen ske genom mätning som kan kompletteras med beräkning eller mätning med lägre kvalitetskrav,
2. understiger den övre utvärderingströskeln enligt bilaga 1, får kontrollen ske genom en kombination av mätning och beräkning, eller
3. understiger den nedre utvärderingströskeln enligt bilaga 1, får kontrollen ske genom enbart beräkning eller skattning eller en kombination av metoderna.

30 a § Naturvårdsverket ska anmäla till regeringen om verket bedömer att de gränsvärden för kvävedioxid som avses i artikel 22.1 i luftkvalitetsdirektivet inte kommer att kunna följas inom de i artikeln avsedda tidsfristerna i en zon eller i en tätbebyggelse som verket har utsett enligt 29 §. Anmälan ska innehålla de uppgifter som behövs för att regeringen ska kunna bedöma om artikel 22.1 i luftkvalitetsdirektivet är tillämplig.

37 § Den som har fastställt ett åtgärdsprogram ska

1. skicka en kopia av programmet till Naturvårdsverket och de andra myndigheter och kommuner som berörs, och
2. kostnadsfritt genom internet göra information tillgänglig för allmänheten och andra berörda eller intresserade om programmet, om hur det genomförs och om var allmänheten kan få regelbundet uppdaterad information om programmet och dess genomförande.

Om ett åtgärdsprogram har fastställts av en länsstyrelse, får länsstyrelsen överlåta till en eller flera kommuner att göra den information som avses i första stycket 2 tillgänglig för allmänheten och andra berörda eller intresserade om det är lämpligt att göra en sådan överlåtelse och de berörda kommunerna är överens med länsstyrelsen om detta.

Om ett åtgärdsprogram har fastställts av regeringen, får regeringen överlåta till berörd länsstyrelse att göra den information som avses i första stycket 2 tillgänglig för allmänheten och andra berörda eller intresserade. Länsstyrelsen får i sin tur överlåta informationsskyldigheten till en eller flera kommuner, om de förutsättningar som anges i andra stycket är uppfyllda.

Information och rapportering för Europeiska kommissionens kontroll

48 § Naturvårdsverket ska fullgöra de uppgifter i fråga om information och rapportering till Europeiska kommissionen som följer av

1. artiklarna 6.5, 11.2, 19, 23.1 och 27 samt bilaga VI B.2 i luftkvalitetsdirektivet,

2. artikel 5 i direktivet om metaller och PAH i luft, och

3. kommissionens genomförandebeslut av den 12 december 2011 om fastställande av regler för Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG och 2008/50/EG vad gäller ömsesidigt utbyte av information och rapportering av luftkvaliteten¹.

Rapporteringen ska ske enligt den geografiska indelning som Naturvårdsverket bestämmer.

49 § Naturvårdsverket får meddela

1. föreskrifter om att mätsystem som används för kontrollen enligt 26 och 27 §§ ska vara godkända av Naturvårdsverket,

2. de föreskrifter i övrigt om provtagning och andra metoder som behövs för kontrollen enligt 26 och 27 §§, och

3. de föreskrifter om rapportering som behövs för att Naturvårdsverket ska kunna fullgöra den rapporteringsskyldighet som avses i 48 §.

Föreskrifter enligt första stycket 1 och 2 får innebära sådana undantag från kraven på hur kontrollen enligt 27 § ska ske som är förenliga med luftkvalitetsdirektivet och som behövs med hänsyn till förhållandena i en kommun eller till att kommuner samverkar om kontrollen.

Denna förordning träder i kraft den 16 april 2013.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

¹ EUT L 335, 17.12.2011, s. 86 (Celex 32011D0850).

